

ZLODĚŠJI, VE DNE V NOCI CHODĚŠJI

Pondělí, 05 leden 2009

Milá Kudlanko, milí přátelé, ani nevím, jestli pro mne je vůbec nějaká rada. Do nového roku jsme vstoupili opravdu nešťastně... Na jaře právem uplynulého roku jsem si zařídila bytek, který jsem zdědila po mamince. Bylo mi nesmírně líto, když mi zemřela, a na druhou stranu se tím i vyřešil můj bytový problém. Po mamce mám baví práci, tak mi není zatím úplně plno věcí, hodně jsem si to tu "obědila" a vyzdobila.

Jsem už tři roky rozvedená a s jedenáctiletou dcerou jsme ty tři roky bydlely u mamky v jejím jedna plus jedna. No, nebylo to vždy to pravé otcovské, ale stále lepší, než být někde v drahém pronájmu. Mám exmanžel nejen že peníze nedával a nedává, ale dokonce odešel neznámo kam do světa a tak se zbavil všech povinností. Ale nakonec jsem byla tisíckrát ráda, že jsem sama se svými oběma dcerkami, než to, co jsem měla dřív. Po Vánocích s dcerkou odjely ke známým na chalupu, už si trochu zdravého vzduchu. Když jsme se vrátily domů, zůstal mi jen vztek a bezmocnost - v naší nepřítomnosti jsme byly vykradeny... Ne, nemám drahé bezpečnostní dveře, ale i tak jsem měla dobrý zámek a vylitá futra. Ale jak mi řekli, tak ani to nebylo nijakou extra zábranou. Zmizelo všechno, co mělo jen trochu větší cenu. Na které věci byly i starší, tak si myslím, že někde v bazaru za to zloďák asi nedostal - mikrovlna bylo už pět let, televize byla asi osmiletá, zmizely ale i takové drobnosti, jako mlýnek na kávu, starší kafeák, i pár polštářů z gauče, které mi obě máma. A známé oblečení na obě - museli to dát do mé cestovní tašky a kufru, co jsem tu měla, dcerky sebraly i nové knížky, co dostala k Vánocím a přidevš i laptop, na který jsem si vzala jít. Mít ho po ruce, toho, kdo nám to všechno vzal, snad bych ho i zabila. Ne, nenadávejte mi, měla jsem pojištění. Máma to nechťla, nikdy se jí nic nestalo, říkala, že dachodkyně není co sebrat. Ani přišel zatím nevím, co všechno nám chybí, tak jen uklízíme a občas některá z nás zjistí nějakou tu ztrátu. Nakonec si říkám, hlavně se nestalo nic nám, ale je to zlé. Snad jsem se jen potěbovala vypsat, na to asi žádná rada neexistuje. Pojistit se teď? Když nemáme co? Tak zatím se budu muset víc snažit a pak, až si něco zas pořídíme, tak se už určitě pojistím. Aby jim ruce upadly, aby AIDS dostali, nežádi!!! Irka